

Kaldelsens og sendelsens sakramenter

Ægteskabets og

Ordinationens sakramenter

Hvad er et kald?

Gud har en mening med hvert eneste menneske, han skaber.

Derfor er der en mening med vores liv: Guds mening med os.

Guds mening med vores liv er dét, der hedder et *kald*.

Meningen er, at *vi skal svare på Guds kald* ved at leve, som Han vil det for hver enkelt af os.

Hvis Gud kalder dig til noget, så vil Han også hjælpe dig på vejen til at nå det.
Det skal vi stole på.

Hvad kalder Gud os til?

Gud kalder os altid til at have omsorg for det liv og den verden, Han har givet os.

Når Gud fortsætter med at skabe verden, dvs. udvikle den, så bruger han os mennesker som sine redskaber. Vi opfinder og gør ting.

Når vi følger Guds kald, hjælper vi med at udvikle verden efter Guds vilje og passer på den. Gud kalder os altid til noget godt.

Vi kan også sige nej til Guds kald og følge vores egen vilje. Så udnytter vi verden til vores egne formål. Så opfinder og gør vi måske ting, der skader naturen og andre mennesker. Måske krig. Det er aldrig Guds vilje.

Gud har et kald til alle mennesker

Gud har givet os forskellige evner.
De passer til, hvad Han kalder os
til at gøre i livet.

Nogle mennesker er kaldet til at
være læger, der helbreder andres
sygdomme.

Nogle er kaldet til at gøre rent,
sådan så andre ikke bliver syge af
alt det snavs, der findes.

Der er en mening med alle kald.

Det vigtigste kald er, hvordan Gud vil, at vi skal leve sammen

For at verden skal bestå, er det vigtigt, at nogle mennesker får børn.

Dem kalder Gud til *ægteskab* og til at blive *forældre*.

For at vi kan lære Gud at kende og leve efter Hans vilje, kalder han nogle mennesker til at blive *præster*, der kan lære os om Gud og give os Guds sakramenter til at hjælpe os på vejen, så vi engang kommer hjem til Gud i himlen.

Ikke alle mennesker er kaldet til ægteskab eller til at blive præst. Dem har Gud kaldet til andre ting.

Ægteskabets sakramente

Når to menneskers forelskelse bliver til kærlighed, så ved de begge ved med sig selv, at de ønsker at leve hele deres liv sammen med den person, de elsker.

Det *ydre tegn* på sakramentet er, at både mand og kvinde siger ja til at leve sammen og være trofaste mod hinanden altid. På den måde meddeler de hinanden ægteskabets sakramente.

Præsten og menigheden er vidner på, at de indgår ægteskab.

Præsten velsigner ægteskabet i Guds navn.

Det største er kærligheden

Den *indre nåde* ved ægteskabets sakramente er, at Kristus selv giver ægtefællerne kraft til at hjælpe hinanden med alt, tilgive hinanden alt, lade kærligheden vokse og til at følge Kristus sammen igennem alt, hvad der sker i deres liv.

Det smukkeste er, når to ægtefæller med stor kærlighed giver sig selv helt til hinanden seksuelt. Det har Gud bestemt, at de skal gøre, for at Gud kan give dem børn.

Jesus har lovet at sende Helligånden til hjælp, når noget er svært i et ægteskab.

Ægteskab betyder at blive en familie

Gud giver hvert eneste barn livet, fordi det er Hans vilje.

Vi skal altid takke Gud og passe godt på alt det liv, Gud skaber på jorden.

Derfor må et katolsk ægtepar ikke forhindre at kvinden bliver gravid ved at bruge kondom eller p-piller eller den slags. Så bryder de det 5. bud: Du må ikke slå ihjel.

Hvis manden eller kvinden siger nej til at få børn, betyder det nej til at følge Guds vilje, og så er ægteskabet ikke gyldigt.

Meningen med, at manden og kvinden går i seng sammen, er, at et lille nyt barn kan blive skabt. Ægteskabets kald er at modtage det med glæde.

Familien er et fællesskab om troen

Beder du sammen med din familie?
Har du tænkt på, at Jesus har sagt, at når to
eller flere mennesker beder sammen, så
kommer Han selv tilstede sammen med dem?

Når man bliver en familie, begynder
man også at leve sin tro i fællesskab.

Det er godt at bede sammen som
familie. Rosenkransen kan man bede
sammen hver dag.

Det er godt for børn at vokse op med at
se far og mor bede sammen og takke
Gud for alt det gode, Han giver dem.

Når der kommer et barn i familien, er
det forældrenes ansvar at barnet bliver
døbt, og at de opdrager barnet i den
katolske tro, sender det til
undervisning, til 1. kommunion og
firmelse, så barnet lærer sin tro at
kende.

Ægteskabet er for altid

I ægteskabet får et andet af de 10 bud særlig betydning:

Det 6. bud: Du må ikke bryde ægteskabet

Det betyder, at man ikke må have en kæreste ved siden af ægteskabet. Man skal være trofast og stole på hinanden.

Fordi løftet om at leve trofast mod hinanden er givet over for Gud, gælder det for resten af livet.

Det betyder, at et katolsk ægteskab ikke kan opløses ved at man bliver skilt. Man kan godt flytte fra hinanden, men over for Gud er man stadig gift:

”Hvad Gud har sammenføjet, må mennesker ikke skille”, står der i Bibelen (Matt 19,6).

Derfor skal man være meget sikker på, at Gud har kaldt en til ægteskab med netop den person, man gifter sig med.

Ordinationens sakramente

Præstevielsen

Intet menneske kan af egen kraft forvandle brød og vin til Jesu legeme og blod.

Intet menneske er i stand til at sige til et andet menneske: "Jeg løser dig fra dine synder". Kun Gud kan tilgive synder.

For et menneske er dette kun muligt, hvis Jesus Kristus selv har givet det sin egen fuldmagt.

Det gør Han ved præstevielsen.

Kaldet til at blive præst

Det er altid Jesus, der kalder til at blive præst. Jesus vælger præster.

De allerførste, der blev kaldet, var Jesu 12 apostle.

”Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere”, sagde Jesus til dem (Matt 4, 19)

Alle apostlene var mænd. Fordi Kirken vil gøre ligesom Jesus, er det kun mænd, der kan blive viet til præst i den katolske Kirke.

Biskopperne er apostlenes efterfølgere

Mens apostlene levede, var de ledere for Kirken i dens første tid.

Da de bragte budskabet om Jesus ud til flere og flere lande, fik de brug for at vælge nye ledere der.

Én af dem var Titus, som apostlen Paulus skrev et brev til, som vi kan læse i Bibelen.

En biskop er kaldet til at være hyrde for Kirken, dvs. at passe på at bevare Kirken sådan som Jesus har lært os, at den skal være.

Biskopper i dag

Ligesom apostlene dengang, er biskopperne i dag en gruppe (et kollegium), der ledes af apostlen Peters efterfølger, paven.

En præst bliver viet til biskop, når en anden biskop lægger sine hænder på ham og beder vielsens bøn.

Vores biskop i Danmark hedder Czeslaw Kozon.

Biskoppen er ansvarlig for at forkynde og udbrede Kirkens tro, han har ansvar for, hvordan liturgien skal fejres i alle de sogne, han er biskop for. Han kan udstede kirkelige love og har ansvaret for Kirkens sociale arbejde i sit bispedømme.

Han kan også ordinere nye præster og diakoner og meddeler firmelsens sakramente.

Præster og diakoner er biskoppens medarbejdere

Allerede på apostlenes tid fik man brug for hjælpere i de lokale menigheder. Det har biskopperne også i dag. De har to slags hjælpere, diakoner og præster.

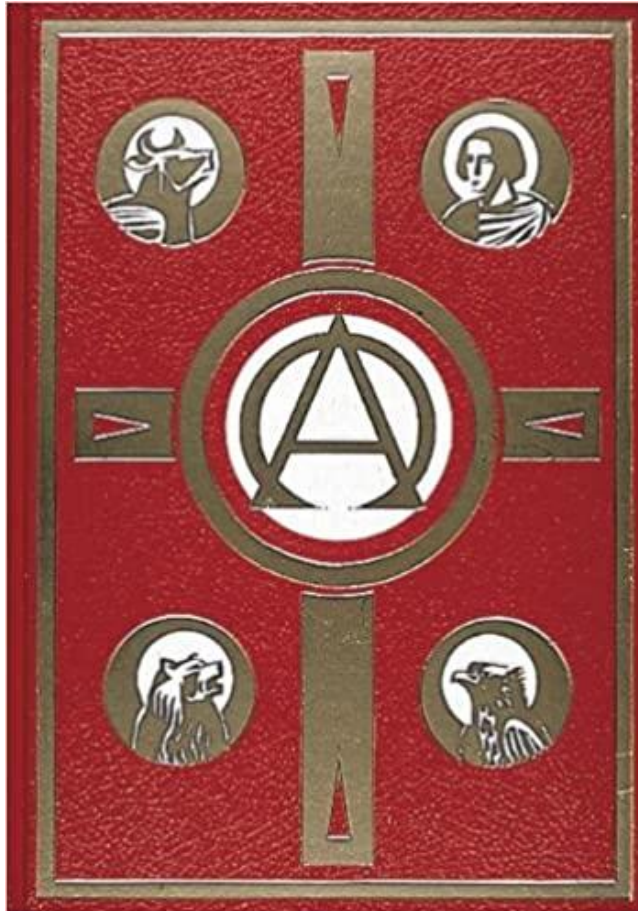
Både diakoner og præster bliver ved deres vielse udrustet med Gud Helligånd til deres arbejde for at tjene os, som er Guds folk.

Deres opgaver og ansvar er forskellige, som du nu skal se.

Diakoner bærer en stola over venstre skulder, den samles i højre side. Her ses en diakon med evangeliebogen, fordi diakonen har lov til at læse evangeliet. Det må ellers kun præsten.

Diakoner

Biskoppen vier en til diakon. En prætestuderende bliver viet til diakon en tid, før han endelig bliver ordineret til præst.

Men nogle bliver ved at være diakoner. De kaldes permanente diakoner. Vi har flere af dem i Danmark.

Nogle af dem tjener i en menighed, andre med socialt arbejde i menigheder eller hjælpeorganisationer.

En diakon kan døbe, læse evangeliet, prædike, uddele kommunion, undervise og begrave de døde.

Men diakonen kan ikke forvandle brød og vin til Kristi legeme og blod eller høre skriftemål og give Guds tilgivelse af synder. Det kan kun præster.

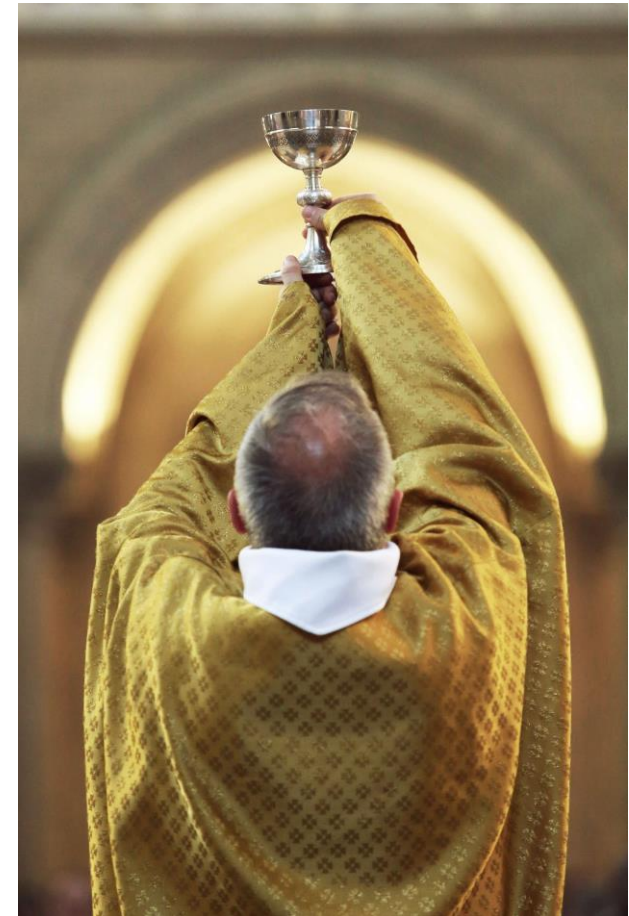
Præster

En præst er en mand, som er blevet præsteviet til at være biskoppens medarbejder og repræsentant i et sogn.

En præst kan også være beskæftiget med undervisning på skoler eller i præsteuddannelsen.

Præsters vigtigste opgave er at fejre messen og andre gudstjenester og meddele de øvrige sakramenter.

En præst, der er ansvarlig for et sogn, kaldes en sognepræst. Hans opgave er foruden at fejre messe og give sakramenter at drage omsorg for menighedens liv og trivsel, besøge de syge og de fængslede og begrave de døde

Hvad betyder kaldet til at blive præst?

At være præst betyder at give hele sit liv til at tjene Gud.

Derfor kan en præst ikke modtage ægteskabets sakramente. Han skal leve uden at gifte sig og få børn.

En præst skal lære andre mennesker om Gud og Bibelen og Kirken og give dem de sakramenter, som Jesus selv har indstiftet.

Præsten skal også besøge syge og fanger i fængsler, begrave de døde og trøste dem, der er kede af det.

Når Gud kalder en, så mærker man det i hjertet som en længsel efter dét, Gud kalder en til.

Hvis man tror, at Gud kalder en til at blive præst, eller til at leve i et kloster, skal man tale med sin præst for at blive sikker på, at man har et kald.

Du kan læse mere om kald på www.kald.dk

Der kan du også se små videoer med en præst, en munk og to nonner, der fortæller om deres kald.

Uddannelsen til at blive præst

Alle præster skal gennemgå en lang uddannelse, før de kan modtage ordinationens sakramente.

Det gør de sammen med andre præstestuderende.

De skal lære en masse om Gud (teologi), om Bibelen, om Kirken og om hvordan man fejrer messe og giver sakramenterne. De skal også kunne meget med administration.

Det tager mindst 6-7 år at blive præst. Man skal også i praktik hos en sognepræst.

Pave Frans møder nogle præstestuderende

Biskoppen ordinerer til præst

Når en studerende har gennemført uddannelsen og stadig er sikker på, at han ønsker at blive præst, ordinerer biskoppen ham. Først til diakon og senere til præst.

Det *synlige tegn* på ordinationens sakramente er, at biskoppen lægger sine hænder på den nye præsts hoved. Derved giver biskoppen den magt videre, som Jesus selv gav til sine apostle til at forvandle brød og vin og at tilgive synder. Præstens hænder bliver salvet med olie.

Den *usynlige gave* er Guds særlige nåde til at styrke præstens tro og til livet som præst.

En præst kan ikke selv bestemme, hvor han vil være præst. Efter ordinationen sender biskoppen ham derhen, hvor der er brug for hans tjeneste.

Andre kald

Nogle mennesker har et kald til at leve et liv, hvor Gud er det vigtigste af alt. Hvor de er så meget sammen med Gud i bøn som muligt.

Det kan være et kald til at leve i fællesskab med andre, der har samme kald. Så kan man blive munk eller nonne og leve i et kloster.

I nogle klostre er bøn det vigtigste, i andre er det tjeneste i næstekærlighed for at hjælpe mennesker.

Tal med din præst eller med en i et kloster, hvis du føler dig kaldet til at leve på denne måde.

Dette oplæg om kaldelsens og sendelsens sakramenter, ægteskab og præstevielse, er udarbejdet til brug for katekese af firmander.

Indholdet i oplægget er inspireret af præsentationen af dette sakramente på Den katolske Kirkes officielle danske hjemmeside, katolsk.dk samt Den Katolske Kirkes Katekismus og sprogligt tilpasset firmander.

**Oplægget er udarbejdet af Birgit Bidstrup Jørgensen
Har du spørgsmål eller kommentarer til materialet, er du velkommen til
at kontakte mig på birgitbidstrupjoergensen@gmail.com**